

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014203
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122014203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v trestnej veci obžalovaného: D. R. pre zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a zločin opilstvo podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.8.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Obžalovaný: D. R., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom T. XXX t.č. v N. a N. A. od X.X.XXXX,

je vinný, že

1. dňa 7. júla 2021 v čase okolo 15:50 hodine v obci T. č. XXX po odopretí prístupu do rodinného domu bývalou manželkou W. R., keď táto chcela zavrieť vchodové dvere, tieto odtlačil rukami, ju odsotil a vošiel do domu, cez chodbu a garáž prešiel na dvor, pričom W. R. a jej matka L. R., narodená v roku XXXX, po ňom kričali, aby odišiel, následne na dvore pristúpil k L. R., udrel ju päťou do ľavej ruky a sotil ju oboma rukami do hrudníka, následkom čoho spadla na zem, kde ju jedenkrát kopol do oblasti chrbta, načo ju W. R. začala brániť, ale obvinený W. R. chytil za ramená, zhodil na zem a niekoľkokrát ju kopol do oblasti chrbta, čím W. R., bytom T. č. XXX, spôsobil pomliaždenie driekovej oblasti, pomliaždenie kostrče a pomliaždenie ramena vľavo s dobou liečenia X dní a poškodenej L. R., bytom T. č. XXX, spôsobil pomliaždenie chrbta v oblasti hrudnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vpravo a pomliaždenie ramena vpravo s dobou liečenia 7 dní,

2. v presne nezistenom čase a mieste si vedome aplikoval šnupaním pervitín /metamfetamín/, hoci si bol vedomý jeho účinkov na svoj organizmus, pričom v stave akútnej intoxikácie amfetamínom, pri ktorom boli jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť vymiznuté v plnom rozsahu,

približne o 17:20 hodine dňa 3. marca 2022 v obci T. na ulici pred vchodu rodinného domu číslo XXX zakričal na R. E. prichádzajúceho k svojmu rodinnému domu číslo XXX, ktorého pozná asi 20 rokov ako bezprostredného suseda v obci T. a s ktorým v minulosti tiež spoločne pracoval na jednom pracovisku: „Daj mi peniaze!“, po odmietnutí požadovaného plnenia sa k R. E. rozbehol so slovami: „A prečo by si mi nemal dať peniaze?!“ a pred bránou rodinného domu číslo XXX, 20,5 cm dlhým kuchynským nožom, z toho 10,5 cm dlhou čepeľou zužujúcou sa do ostrého špica, opakovane, pohybmi rukou zhora nadol, čepeľou otočenou na malíčkovú stranu ruky, bodol R. E. tak, že tomuto spôsobil: O bodnú ranu na ľavej strane krku, asi 4 cm nad strednou časťou kľúčnej kosti, hladkých okrajov asi 3 cm dlhú, siahajúcu do podkožného tkaniva ponad kľúčnu kosť asi 5 cm, O bodnú ranu nad ľavou lopatkou veľkosti asi 3 cm, siahajúcu do podkožného tkaniva asi 10 cm,

v ďalšom konaní nepokračoval, lebo bol vyrušený okoloidúcim susedom D. G., po čom s výkrikmi: „...že mu nedal peniaze, že ho zabije, že ich všetkých zabije...“, odišiel z miesta preč v smere k železničnej stanici v obci T., kde bol v čase o 17:45 hodine dňa 3. marca 2022 obmedzený na osobnej slobode hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ v Trnave, čím R. E., narodenému v roku XXXX, bytom v obci T., spôsobil ujmu na zdraví vyžadujúcu chirurgický zákrok s následnou hospitalizáciou na JIS Fakultnej nemocnice v Trnave s dobou liečenia v trvaní 10 týždňov, resp. 12 týždňov, ak by bola vystavená práceneschopnosť z dôvodu rekonvalescencie, pričom došlo tiež k zraneniu vnútornej hrudnej tepny vľavo so spôsobením hemoragického šoku a nahromadenia krvi v hrudnej dutine - haemothorax, s potrebou vykonania tracheostómie a napojenia na umelú pľúcnu ventiláciu, ktoré zranenia závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob života poškodeného približne tri mesiace,

teda

v skutku č. 1/

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v skutku č. 2/

aplikáciou návykovej látky sa priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktorým proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,

čím spáchal

v skutku č. 1/

zločin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona,

v skutku č. 2/

zločin: opilstvo podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

V skutku č. 1/

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7.9.2021, sp.zn. 10T/36/2021, právoplatný dňa 1.10.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej W. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. č. XXX, škodu vo výške 794 eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. č. XXX škodu v sume XXXX eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 286,83 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločnosti Sociálna poisťovňa so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava škodu v sume 41,80 eur.

V skutku č. 2/

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 29,51 eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému R. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. č. XXX škodu vo výške 15985,20 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených R. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. č. XXX a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 60 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: kuchynský nôž o dĺžke 20,5 cm s dĺžkou čepele 10,5 cm a šírkou čepele 2,5 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písmeno d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa vykoná ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 2Pv 106/22/2207-42 podanej na súd dňa 13.7.2022, prejednal súd trestnú vec obžalovaného D. R..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.8.2022 obžalovaný po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku po porade s obhajcami učinil vyhlásenie o svojej vine zo skutkov mu obžalobou kladených za vinu. Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o náhrade škody, o ochrannom opatrení, a výrokom o treste. K výroku o náhrade škody za súhlasu obhajoby a obžaloby bol podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. Alexandra Köröczza PhD. č. 55/2021 zo dňa 24.10.2021 v jeho záverečnej časti a to na čl. 24 a znalecký posudok znalca MUDr. Mariána Pamulu PhD. č. 43/2022 zo dňa 16.4.2022 v jeho záverečnej časti a to na čl. 18 a postupom podľa § 269 boli prečítané tieto listinné dôkazy: vyčíslenie nákladov VŠZP čl. 100, 101, 102 a potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou na čl. 320. K výroku o ochrannom opatrení bol na hlavnom pojednávaní za súhlasu obhajoby a obžaloby prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. Dany Šedivej č. 26/2022 v jeho záverečnej časti a to na čl. 26 - 28. K výroku o treste boli oboznámené postupom podľa § 269 Tr. poriadku tieto relevantné listinné dôkazy: trestný rozkaz OS Bratislava I č. I 391, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na čl. 396, hodnotenie z ÚVV Leopoldov č. I. 398, hodnotenie z ÚVV Leopoldov zo dňa 28.4.2022, hodnotenie z ÚVV Leopoldov zo dňa 20.6.2022, odpis z registra trestov obžalovaného, podľa § 270 ods. 1 Tr. por. súd predložil obžalovanému k nahliadnutiu fotodokumentáciu predmetu doličného na č. I. 251-252.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutky sa stali tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine

tohto rozsudku a po právnej stránke tieto kvalifikoval v skutku č. 1/ ako zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a v skutku č. 2/ ako zločin: opilstvo podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah prečítaných záverov znaleckých posudkov a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu, náhrady škody, ochranného opatrenia. Napokon zápisnica o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje zistenia opiera.

K výroku o treste obžalovaného.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítahujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v skutku č. 1/ za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby minimálne tri roky (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 194 ods. 3 Tr.zák. je 3 - 8 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1 Tr.zák.). Trestný čin opilstvo podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v skutku č. 2/ za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby minimálne tri roky (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 363 ods. 1 Tr.zák. je 3 - 8 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1 Tr.zák.)

V prejednávanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu za trestný čin v skutku č. 1/ vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10T/36/2021, v ktorej veci bol obžalovaný trestným rozkazom zo dňa 7.9.2021, dňa 1.10.2021 právoplatne uznaný za vinného z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Trestné činy vo veci OS BA I sp. zn. 10T/36/2021 obžalovaný napáchal jedným skutkom dňa 7.6.2021, tu prejednávany trestný čin v skutku č. 1/ spáchal obžalovaný dňa 7.7.2021 teda pred tým ako bol vo veci 10T/36/2021 nielenže doručený, ale i vôbec vydaný trestný rozkaz. V kontexte uvedeného je zrejmé, že trestné činy, za ktoré bol v konaní OS BA I 10T/36/2021 odsúdený a tu prejednávany trestný čin sú vo viacčinnom súbehu, pričom jedným z týchto trestných činov je zločin.

Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t. j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných

činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

V prípade, ak by súd obžalovanému ukladal za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť úhrnný trest v jednom konaní, ukladal by ho podľa trestného činu najprísnejšie trestného t. j. podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., v rámci upravenej trestnej sadzby 3 roky a 8 rokov a 5 mesiacov a jedna tretina mesiaca (pozn. výpočet: 3r. až 8 r. = 36m - 96m, úprava podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.: $(96 - 36) : 3 = 20$, $96m - 20 = 76$ m, úprava podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. $76 + 25,3 = 101,3m$ t. j. 8 rokov a 5 mesiacov a jedna tretina mesiaca).

Za trestný čin v skutku č. 2/ súd ukladal trest samostatný, keďže tento trestný čin bol napáchaný dňa 3. marca 2022 teda ako recidíva vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10T/36/2021, ktoré odsúdenie prešlo súbeh medzi tu prejednávanými trestnými činmi v skutku č. 1/ a skutku č. 2/. Vo vzťahu k trestnej činnosti v skutku č. 2/ u obžalovaného súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prijala a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už odsúdený. Do úvahy teda prichádzalo uloženie trestu odňatia slobody podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona pri rovnováhe poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 3 rokov do 8 rokov.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má zákon pôsobiť na ochranu spoločnosti tak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí predstavovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Vychádzajúc teda z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por., dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovaného a jeho uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na neho potrebné pôsobiť v skutku č. 1/ súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov a v skutku č. 2/ samostatným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ústavnou formou.

Čo sa týka návrhov obhajoby smerujúcich k tomu, aby súd obžalovanému uložil v skutku č. 1/ a v skutku č. 2/ trest odňatia slobody vo výmere pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 per analógiám a v skutku č. 1/ i nespojený s jeho výkonom, je potrebné uviesť, že tieto nie sú dôvodné. K požiadavke obhajoby aplikovať stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 a teda potrestať páchatel'a trestom odňatia slobody vo výmere pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, súd uvádza, že predmetný postup pri ukladaní trestu je fakultatívny a nie obligatórny (obžalovaný nemá právny nárok na taký postup) a súd by mal v tejto súvislosti zohľadniť najmä účel trestu stanovený Trestným zákonom, teda či z pohľadu účelu trestu je nevyhnutné takým spôsobom postupovať t. j. ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Dany Šedivej je zrejme, že obžalovaný napáchal skutok č. 1/ pod vplyvom alkoholu a zrejme aj pervitínu, uvedená intoxikácia nemala vplyv na jeho rozpoznávací schopnosti, teda vedel čo činí, avšak svoje konanie mal už problém ovládať. Vychádzajúc z uvedeného je zrejme, že obžalovaný v čase spáchania skutku č. 1/ bol príčetný, keďže boli u neho prítomné ako ovládacie tak i rozpoznávací schopnosti, avšak jeho príčetnosť bolo znížená, keďže svoje konanie

vedel ovládať len čiastočne, avšak za svoje konanie nesie plnú trestnú zodpovednosť, keďže sa do uvedeného stavu dovedol sám a dobrovoľne požitím alkoholu a pervitínu, pri plnom vedomí negatívnych účinkov alkoholu a pervitínu na jeho osobu. V takto intoxikovanom stave zaútočil na domovú slobodu zaručenú Ústavou SR, pričom jeho konania naplnilo znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovanie domovej slobody, keďže tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a voči chránenej osobe - t. j. osobe vyššieho veku. Evidentne je teda pobyt obžalovaného na slobode pri konzume alkoholu a pervitínu nebezpečný, keď tento stráca nielen sebakontrolu nad svojím konaním, ale aj schopnosť rozpoznať jeho protiprávnosť, čo sa naplno prejavilo v prípade trestnej činnosti obžalovaného v skutku č. 2/, kedy sa tento dobrovoľným aplikovaním pervitínu dostal do stavu nepričetnosti, keďže v čase spáchania skutku boli úplne vymiznuté jeho rozpoznávacie i ovládacie schopnosti a v takomto intoxikovanom stave sa dopustil konania majúceho inak znaky obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona. S ohľadom na to, potom trest nespojený s okamžitým výkonom vo vzťahu k skutku č. 1/ eventuálne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo vzťahu k skutku č. 1/ a 2/ by vzhľadom na závažnosť spáchaných trestných činov ako aj osobu obžalovaného, bol naozaj iba symbolický, či už z hľadiska prevýchovy samotného obžalovaného a prijatia úprimného predsavzatia do budúcnosti viesť riadny život a vyhýbať sa konzumu alkoholu či aplikácii drog, ale aj z hľadiska odradenia ostatných potencionálnych páchatel'ov. Trest nespojený s okamžitým výkonom a znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby by bol zlým signálom von do spoločnosti, nakoľko by bol len akýmsi zľahčením protiprávnej činnosti spáchanej v stave zmenšenej pričetnosti eventuálne nepričetnosti, ktorú si však páchatel' privodil sám vlastným pričinením konzumom alkoholu či drog. Rovnako tak by trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby a vo vzťahu k skutku č. 1/ i nespojený s okamžitým výkonom nebol postačujúci pre ochranu spoločnosti pred obžalovaným.

Súd s prihliadnutím na horeuvedené uzavrel, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, eventuálne vo vzťahu k skutku č. 1/ i nespojeného s jeho okamžitým výkonom, by bolo z pohľadu zásad pre ukladanie trestov v § 34 a nasl. Trestného zákona príliš miernym.

S poukazom na požiadavku primeranosti trestu a jeho individualizácie nepovažoval súd za potrebné pôsobiť na obžalovaného dlhším trestom odňatia slobody ako 3 roky v skutku č. 1/ a v skutku č. 2/, a preto aj návrh obžaloby uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 5 rokov za trestný čin v skutku č. 1/ a vo výmere 7 rokov za trestný čin v skutku č. 2/ pokladal za nedôvodný. Súd uzatvára, že optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby trest nebol ani príliš mierny a ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach odsúdeného a preto aby išlo skutočne o trest, musí odsúdený túto ujmu reálne i pociťovať. Na druhú stranu nedôvodne prísny trest bez zreteľa na zásadu individuálnej prevencie nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaný zaujal k spáchanej trestnej činnosti sebakritický a kajúci postoj. Práve takýto postoj totiž sľubuje možnosť jeho nápravy. V danej veci obžalovaný urobili vyhlásenie o vine, prijal kajúcný postoj k veci, svoje konanie úprimne oľutoval, navyiac v osobe obvineného nejde o osobu kriminálne narušenú, ktorá by páchanie trestnej činnosti mala zakorenené v štruktúre svojej osobnosti, keď pred spáchaním trestného činu v skutku č. 1/ nemal žiaden záznam v registri trestov a mal vykázané len priestupky menej závažného charakteru a pred spáchaním trestného činu v skutku č. 2/ bol odsúdený len raz a to za menej závažnú trestnú činnosť na úrovni prečinov. V osobe obžalovaného ide o osobnosť drogocentrickú, narušenú psychoaktívnymi látkami. Na tomto mieste sa súdu tiež zdá potrebné uviesť, že trestné konanie nie je náboženstvo, nie je založené na viere, ale na dôkazoch, pričom obžalovaný môže byť súdený a odsúdený len za skutok/ skutky, ktorý/ktoré, je/sú predmetom obžaloby, pre to i argumentácia obžaloby smerom k výmere trestu odňatia slobody za trestný čin v skutku č. 2/ založená na domnienkach o tom, kto mal byť terčom útoku konania obžalovaného dňa 3.3.2022, aké zranenia mohol utpieť poškodený R. E., ak by neprišiel sused D. G. eventuálne bývalá manželka W. R., či jej matka L. R., ak by otvorili dvere, je právne neudržateľná.

Pre výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody za trestný čin v skutku č. 1/ a samostatného trestu odňatia slobody za trestný čin v skutku č. 2/ súd postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď bolo preukázané, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tu prejednávanych trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Na základe vykonaného dokazovania - predloženie fotodokumentácie obžalovanému, ktorá tvorí súčasť zápisnice o ohliadke miesta činu, na ktorej bol zachytený kuchynský nôž o dĺžke 20,5 cm s dĺžkou čepele 10,5 cm a šírkou čepele 2,5 cm, ktorý bol zaistený ako vecná stopa č. 4 nájdený v záhrade iného rodinného domu o 3 ulice ďalej, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný verbalizoval, že je to jeho nôž, že ho pozná, súd uložil i trest prepadnutia veci špecifikovanej vo výrokovej časti tohto rozsudku, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona keďže tento bol použitý na spáchanie trestného činu.

K výroku o ochrannom opatrení.

Súd obžalovanému zároveň postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona vykoná ústavnou formou s odkazom na závery prečítaného znaleckého posudku MUDr. Dany Šedivej č. 26/2022, ktorá tento druh ochranného liečenia priamo navrhla.

K výroku o náhrade škody.

Poškodení W. R., L. R., R. zdravotná poisťovňa, a.s, Sociálna poisťovňa a R. E. si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody. Súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému v tomto odsudzujúcom rozsudku povinnosť nahradiť poškodeným škodu tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a to vo výške, ktorá vyplýva z výsledkov znaleckého skúmania znalca MUDr. Alexandra Köröcza PhD. v jeho znaleckom posudku č. 55/2021 zo dňa 24.10.2021 a znalca MUDr. Mariána Pamulu PhD. v jeho znaleckom posudku č. 43/2022 zo dňa 16.4.2022 a z oboznámených listinných dôkazov: vyčíslenie nákladov VŠZP čl. 100, 101, 102 a potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou na čl. 320. Zároveň súd poškodeného R. E. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Splnomocnenkyňa poškodeného R. E., D. B. v jej záverečnej reči verbalizovala, že oľutovanie trestnej činnosti zo strany obžalovaného nie je úprimné a obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine len pre to, aby dosiahol nižší trest, keďže dosiať sa neospravedlnil jej klientovi. K uvedenému súd uvádza, že prejavy ľútoti páchatela nad spáchaním trestného činu môžu byť rôzne, pričom sú závislé od osobnosti páchatela, úrovne jeho emocionálnej inteligencie, ako i povahy, spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku. Ľútosť je potrebné definovať ako inteligenčnú a emočnú antipatiu k minulej osobnej aktivite a správaniu. Skutočnosť, že niekto neprejavuje ľútosť spôsobom, akým sa to všeobecne predpokladá, neznamená, že žiadnu ľútosť necíti. K hodnoteniu vnútorného postoja páchatela k spáchanému trestnému činu nemožno pristupovať paušálne bez zohľadnenia všetkých vyššie uvedených vplyvov a okolností, ktoré nepochybne determinujú prejavy tohto postoja navonok (judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.12.2010).

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).